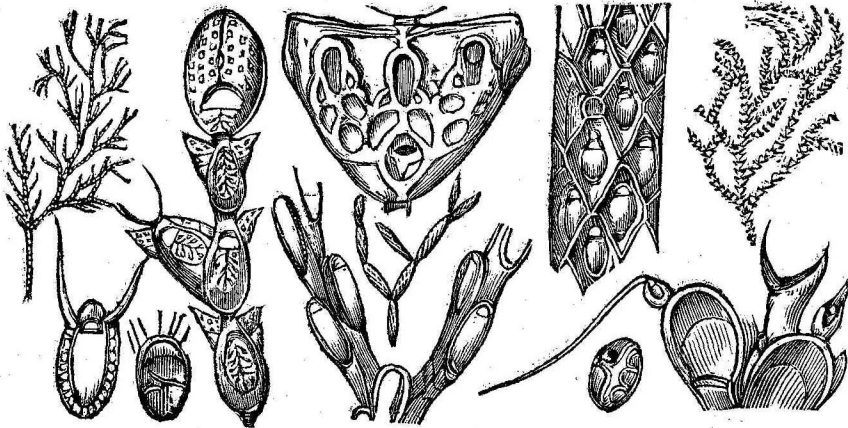

μίαν γωνίαν καὶ θὰ προσευχθῶ, «Κόρις πιστεύω, βοήθει με εἰς τὴν ἀπιστίαν μου.»

—Εὐχε Ἰάκωβε, —εἶπεν ὁ διδάσκαλος· τοῦτο ἔκαμε καὶ ἄνθρωπός τις εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χριστοῦ, ὁ δὲ Χριστὸς τὸν ἐδόξησεν καὶ ἰάτρευσε τὸν οἶόν τε. Ἰὼτο πρέπει

νὰ κάμνωμεν ὅλοι μας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, διότι ὅλοι ἔχομεν χρεῖαν τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ πιστεύωμεν καὶ διὰ νὰ μένωμεν σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν μας. Κάμνατε, λοιπὸν, πάντοτε, ὅπως ὁ Ἰάκωβος εἶπε, καὶ θὰ εἰσθε ἀσφαλεῖς

ΠΟΛΥΖΩΑ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστάνει τινὰ ἐκ τῶν εἰδῶν θαυμασίας τινὸς κλάσεως ὄντων, τὰ ὁποῖα εἶναι διεσπαρμένα ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ ὕδατα, τὰ ἄλμυρά καὶ τὰ γλυκέα, καὶ περὶ τῶν ὁποίων μικρὰς εἰσέτι ἔχομεν γνώσεις.

Τὰ ὄντα ταῦτα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐθεωροῦντο ὡς φυτὰ, καὶ ἐπομένως κατετάσσοντο εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον, εἰς τὴν κλάσιν τῶν κοραλίων καὶ ἄλλων θαλασσιῶν φυτῶν. Κατόπιν τὰ κατέταξαν εἰς τὴν κλάσιν τῶν ζωοφύτων, μὲ τὰ ὁποῖα κατὰ τι ὁμοιάζουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τὰ ὁποῖα πραγματικῶς διαφέρουσιν ὅσον ὁ πίθηκος ἀπὸ τὴν πεταλούδαν.

Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ μικροσκοπίου οἱ φυσιολόγοι δι' ἀκριβεστέρας παρατηρήσεων εὗρον ὅτι τὰ μικροσκοπικὰ ταῦτα ὄντα ἦσαν ἀληθῆ ζῶα, καὶ ἐπειδὴ ζοῦν κατὰ μυριάδας ὁμοῦ τὰ ὠνόμασαν *πολύζωα*.

Τὰ ζῶα ταῦτα πάντοτε προσκολλῶνται ἐπὶ τινος ἀντικειμένου καὶ ἀδελφάνουν μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος· σχηματίζουν δὲ ὄγκους ἐξαισίου μεγέθους ὅπου δὴποτε ἤθελον προσκολληθῆ, καὶ λαμβάνουσι πολλὰς καὶ ποικίλας μορφὰς καὶ σχήματα. Συνίστανται δὲ τὰ ζωῦφια ταῦτα ἐκ σκληρᾶς τινος κυψέλης, ἥτις χρησιμεύει ὡς προφυλαχὴ καὶ κατοικία τοῦ ζωῦφρου, καὶ ἐκ τοῦ κυρίως ζωῦφρου, ὅπερ εἶναι τὸσον μικρὸν, ὥστε δὲν δύναται νὰ διακριθῇ διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

Ἐπὶ πολλὸν χρόνον, καὶ μέχρις ἐσχάτων ἀκόμη, οἱ ἐπιστήμονες ἐδόξαζον εἰς τὴν ὑπαρξίν κενοῦ, ἤγουν

χώρου, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ὑπῆρχε τίποτε. Μὲ τὴν πρόδον ὅμως τῶν ἐπιστημῶν ἀπεδείχθη ὅτι κενὸν δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν φύσιν. — Ὀλόκληρον τὸ Σύμπαν εἶναι πεπληρωμένον μὲ ὄντα, *ὄργανα* καὶ *ἀνόργανα*, φυτικά καὶ ζωικά, ἃν καὶ ἡμεῖς τὰ πλεῖστα τούτων δὲν δυνάμεθα καὶ διὰ τῶν καλλιτέρων ἐργαλείων νὰ διακρίνωμεν. Ὅσα μέχρι τοῦδε ἠδυνήθη ὁ ἄνθρωπος νὰ ἴδῃ καὶ ἐξετάσῃ, ἔχουσι τοιοῦτον θαυμαστὸν ὀργανισμόν, ὥστε δακνύσκει τὴν παντοδυναμίαν, πανσοφίαν καὶ ἀγαθότητὰ τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐδημιούργησε ὅλα τὰ κτίσματά του τέλεια καὶ τοιαῦτα, ὥστε νὰ εὐρίσκωσιν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ εἶδος τῆς ὑπάρξεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήσαν.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ.

Ὁ Λαμαρτίνος ἦτο εἰς τῶν διασήμεν πολιτικῶν καὶ μεγάλων ποιητῶν τῆς Γαλλίας καὶ εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1848 ἔωσσε τὴν πατρίδα του ἀπὸ μεγάλας δυστυχίας διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς φρονήσεώς του· καὶ ὅμως δὲν ἦτο πλούσιος. Ἡ γενναιοδωρία του ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ ἄλλους νὰ υποφέρουν χωρὶς νὰ τοὺς ἀνακουφίσῃ.

Ὅταν ἐγγήρασε καὶ ἐκουράζετο νὰ πηγαίνῃ περὶ τοῦ ἡτον ἀνάγκη, ἐπεθύμησε ν' ἀποκτήσῃ μίαν ἄμαξαν· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἠγόρασεν ἐν κουτίον καὶ εἰς αὐτὸ ἔρριπτεν ὅσα ἐκ τῆς οἰκονομίας του τοῦ ἐπερίσσευαν καθ' ἑκάστην. Οὕτω μὲ τὸν καιρὸν ἐ-